

rus venio, sed eorum quæ dedi dicturus
 rationem: Primum quidem est: Roma-
 nos bello clarissimos & optimos morta-
 lium viros, grandi & insperato benefi-
 cio astrictos, ex inimicitiiis ad amicitias
 attrahere & vobis ac posteris vestris, tam
 validæ gentis præsidium promereri. Quo
 nam enim modo, vnquam odisse pote-
 runt, aut eos, aut sobolem, per quos se
 meminerat vitæ ac libertati redditos?
 hoc de vobis displicet. Secundum reor,
 vti præsentis fortuna, & gentem inimi-
 cam extirpare radicitus: sic enim in lon-
 gum, non tantum nobis consulitis, sed
 his qui ex vobis etiam nascentur. Ter-
 tium sanè quod ex me petitis, consilium
 nullum est. Nam quos, inquit, in mani-
 bus habetis dimittere contumeliis affe-
 ctos, ea demum sententia est, quæ nec
 hostem tollit, nec amicos parat. O sapien-
 tem senem, & singula prouidentem, ve-
 runtamen cæcus & insolens victoris ani-
 mus, vtroque consilio despecto, tertium
 quod ille damnauerat amplexus, exer-
 citum ac Consules exarmatos, & sub iu-
 gum actos relaxauit. Quod cum annun-
 ciatum esset Herennio, vt audiuit, eos
 mœstissimos deiectis frontibus abire, nec

amis